

det høie Thing vil følge Udvalget. Der siges herom i Betænkningen: „Mod dette Forslag høves Intet at erindre, dog under Forud sætning af, at Rummet i den tilstødende Sovesal ikke herved bliver mindre, end det i Forhold til Antallet af de der sovende Elever bør være“. Dette er et Hensyn, som udtrykkelig er taget, og jeg skulde tage meget fejl, om der ikke i Overlaget er gjort opmærksom derpaa. — Hvad derimod Spørgsmaalet om Skaarup Organiskskole angaaer, da kan det ærede Udvalg slet ikke billige, at Ministeren paany har bragt dette Spørgsmaal frem. Jeg skal ganske oprigtigt tilstaae, at, dersom ikke Finantslovsforslaget og Anmærkningerne til Finantslovsforslaget havde været trykte, førend jeg blev Minister, vilde jeg ikke have optaget dette Punkt paa Finantslovsforslaget, men at jeg paa den anden Side fuldt vel kan forstaae, at man har gjort det; thi det er jo en ganske almindelig Mening, at Staten har en juridisk Forpligtelse til at opbygge denne Skole, og det er en aldeles fast begrundet Mening hos mange dygtige Jurister, at naar Sognene jagsøgte Staten, denne da vilde blive forpligtet til at betale. Jeg kan altsaa godt forstaae, at man har gjort et Forsøg paa paany, at formaae Thinget til at bevilge Beløbet, thi naar man virkelig skylder Noget, skal man betale det med sin gode Villie; men ved Siden deraf huffer jeg meget godt de langvarige Debatter, vi ifjor havde om denne Sag, og da jeg, naar hele Udvalget stiller sig imod Sagen, ikke kan have det allermindste Haab om at faae den sat igjennem, og da jeg heller ikke har Lyft til at faae disse langvarige Debatter gjenoptagne iaar her i Thinget, især naar der, som sagt, intet Haab er om faae Sagen sat igjennem, saa skal jeg ganske henstille den til Thingets egen Afgjørelse.

Th. Nielsen: Ja det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil tillade mig i Anledning af, hvad den ærede Rigsdagmand for Randers Amts 3die Valgfreds (Dovlsen) her fremførte. Han sagde nemlig, at det var Bestemmelsen, at 100 Rbd. skulde uddeles til hver enkelt Lærling; men en saadan Bestemmelse kjender jeg ikke Noget til, jeg troer heller

slet ikke, at den eksisterer, ligesom det ialfald er mig bekendt, at man i de vedkommende Amters ikke har brugt denne Fremgangsmaade. Jeg har tvertimod været Vidne til, at man har uddeelt Summer indtil en Størrelse af 40 Rbd., og det forekommer mig ogsaa, at det vilde være aldeles urigtigt at træffe saadanne Bestemmelser. Det er Noget, vi aldeles maae lægge i de locale Myndigheders Hænder. De kunne nemlig bedst afgjøre, hvor høi Understøttelsen bør være, og de behøve jo ingenlunde at være lige store. Der er jo som bekendt Lærlinge, der kunne gaae hjem og tage deres Kost der; de behøve ikke saa stor Understøttelse som de, der skulle reise flere Milt og leie sig Kost og Logis. Jeg vilde derfor ansee det for meget uheldigt, om Stigt skulde blive fastslaaet som noget Bestemt, at enhver Lærling skulde have 100 Rbd.; ja selv om det skulde være en mindre Sum, vilde jeg ansee det for mindre rigtigt. Endelig kan jeg være ganske enig med en anden æret Daler i, at den Sum, som bevilges til Folkehøiskoler, ogsaa maa komme de fattige til gode; thi der er jo næppe nogen Høiskole, hvor man ikke har Fripladser og fri Underviisning, og det er jo navnlig den Hjælp, som Høiskolerne yde. Forrigt er jeg bleven enig med min ærede Medforslagsstiller i at tage vort Forslag tilbage, da Ministeren her har udtalt, at han er mod Forhøielsen, men dog tillige har tilføiet, at han, dersom vi fik Fornøielse og Glæde af de Summer, som uddeles til de fattige, da ikke vilde være utilbøielig til nærmere at undersøge, om vi ikke skulde forhøie Summen, og da tillige Finantsudvalget har sat sig derimod, have vi jo ikke syndelig Grund til at troe, at vort Forslag kan gjenføres, og tage det derfor tilbage.

Formanden: Det er jo efter Bemyndigelse af Medforslagsstilleren, at Forslaget er taget tilbage?

Th. Nielsen: Ja!

Da Ingen optog det saaledes tilbagetagne Forslag, var det bortfaldet.

J. J. Christensen: Det er nærmest